

L'escriptor Lluís-Anton Baulenas fotografiat ahir a Barcelona. PERE VIRGLI

Lluís-Anton Baulenas guanya el premi Santa Eulàlia de novel·la

L'escriptor inaugura el guardó amb 'Seré el teu mirall'

NÚRIA JUANICO LLUMÀ
BARCELONA

La imatge d'un home gran plorant per la mort del Floquet de Neu, el 2003, va quedar gravada a la retina literària de Lluís-Anton Baulenas (Barcelona, 1958). L'escriptor va veure en aquella persona el reflex d'un moment històric de Barcelona, que aleshores estava immersa en la bombolla immobiliària. "No s'havia mort només un animal del zoo, hi havia alguna cosa més", explica Baulenas, que va començar a descabdellar aquella sensació fins a convertir-la en una novel·la. *Seré el teu mirall* és la guanyadora de la primera edició del premi Santa Eulàlia de novel·la, un guardó impulsat per l'editorial Comanegra –que en publica l'obra premiada– i Afora Focus Edicions.

El premi, dotat amb 25.000 euros, neix per reconèixer "la millor novel·la de Barcelona" i potenciar les obres que "defineixen Barcelona com a ciutat literària", segons el director de la Fundació Romea, Fèlix Riera. La novel·la de Baulenas rema en aquesta direcció. El protagonista és un professor que acaba treballant en una immobiliària fantasma. L'home toparà amb un personatge fosc, de classe alta i amb molta influ-

ència, que busca la redempció destruint remuntes arquitectòniques, ampliacions d'edificis que hi sumen una planta més. "En determinades èpoques s'ha fet un mal a la ciutat que ha quedat en la seva pell, als edificis. ¿Podem fer malbé una ciutat que ens estimem? Barcelona ens demostra que sí", diu l'escriptor.

Baulenas va presentar-se al premi amb pseudònim, i el jurat –format per Francesco Ardolino, Lluïcia Ramis, Enric H. March, Jordi González i Alba Cayón– l'ha escollit per unanimitat. "L'obra ens va seduir

rall com un personatge més que xucla els estats d'ànim dels protagonistes i els exterioritza amb la seva aparença. Quan descriu espais de la ciutat, Baulenas també està descrivint els mateixos personatges en un joc de miralls amb la seva psicologia. "Volia crear personatges que es reflecteixen en la ciutat i a la inversa. Barcelona és la capital d'una nació sense estat. Això genera una esquizofrènia entre les autoritats i els ciutadans. És una ciutat contradictòria, literàriament molt interessant", assenyala l'escriptor.

La capital catalana des del passat

Barcelona és un territori habitual en les obres de Baulenas, que sovint s'hi refereix des del passat. Amb *El fil de plata* (Columna, 1998; premi Carlemany) s'aproximava a la capital catalana durant la Guerra Civil i a *La felicitat* (Edicions 62, 2001; premi Prudenci Bertrana) va posar el focus en els anys 30 al Paral·lel. "Soc un barceloní de Sant Andreu, i això em permet mirar-me Barcelona des d'una certa distància", diu Baulenas. Els seus objectius amb aquesta novel·la són "arribar al màxim de gent possible", "que els lectors s'ho passin bé" i "fer reflexionar sobre aquesta ciutat tan increïble i única com és Barcelona, que ho té tot i no té res".

Postolímpica

La novel·la transcorre a la Barcelona del 2003, amb la bombolla immobiliària

per com fa dialogar els personatges amb la ciutat", subratlla Cayón, que també en destaca "la profunditat dels personatges, incòmodes però tendres", i "com tot el pes de les idees arriba com un riu". Baulenas, que ha escrit aquesta història amb una beca de la Institució de les Lletres Catalanes, no volia fer una novel·la d'idees *per se*, sinó que li interessava construir una obra popular "amb l'ambició literària que correspon". Barcelona apareix a *Seré el teu mi-*